שתי הלחם הקרבים בחג השבועות אינם נאכלים פחות מהיום השני לאפייתם, שנאפים בערב החג ונאכלים בחג. ולא יותר מהיום השלישי לאפייתם כגון שחג עצרת חל ביום ראשון שאופים אותם ביום שישי ונאכלים ביום ראשון. לחם הפנים אינו נאכל עד היום התשיעי לאפייתו, שנאפה ביום שישי ומונח על השולחן בשבת, ונאכל בשבת הבאה, ולא יותר מהיום האחד עשר לאפייתו כגון שחל ראש השנה בימים חמישי ושישי, שאופים את לחם הפנים ביום רביעי ונאכל בשבת שבוע לאחר מכן. אין קטן נימול פחות מהיום השמיני ללידתו, ולא יותר מ12 יום כגון שנולד בערב שבת בין השמשות שא"א למול בשבת הבאה שהיא ספק היום השמיני או היום התשיעי, ואם חל ראש השנה בימים ראשון ושני מלים אותו ביום שלישי שהוא ספק יום אחד עשר או השנים עשר ללידתו.

שנת החמה היא הזמן שלוקח לכדור הארץ להקיף את השמש וזמנה 365 ימים ו6 שעות, חודש ירח הוא הזמן שלוקח לירח להקיף את כדור הארץ וזמנו 29 ימים, 12 שעות, ו-793 חלקי השעה מתוך 1080 חלקים שיש בשעה (44 דקות, וחלק אחד). אם נחלק את החודש לימי השבוע נמצא שמולד החודש מאוחר מהמולד הקודם ביום אחד, 12 שעות ו-793 חלקים. שנת ירח שהיא 12 חודשי ירח היא 354 ימים, 8 שעות ו-876 חלקים, שהם 10 ימים 21 שעות 204 חלקים פחות משנת החמה. אם נחלק את השנה לימי השבוע נמצא שמולד השנה מאוחר ממולד השנה הקודמת ב4 ימים, 8 שעות, ו- 876 חלקים. שנה מעוברת שהיא 13 חודשי ירח היא 383 ימים, 21 שעות ו- 589 חלקים, נמצא שמתחילת שנה מעוברת ועד תחילת השנה שלאחריה מתקדם מולד תשרי ב5 ימים, 21 שעות, ו- 589 חלקים.

במשנה כתוב שאין בי"ד פוחתים מד' חדשים מעוברים בשנה, ולא נראה לחכמים יותר מ- 8 חדשים בשנה. עולא הסביר שסוף המשנה הוא הטעם לתחילת המשנה, שחכמים לא עשו יותר מ-8 חודשים חסרים כך שיהיו לפחות 4 חודשים מלאים, משום שכאשר עושים 6 חודשים חסרים ו-6 חודשים מלאים נמצאת השנה בת 354 ימים וראשי החודשים נקבעים בזמן המולד, אבל אם עושים 9 חודשים חסרים ורק 3 חודשים מלאים נמצא ראש השנה 3 ימים לפני המולד, אבל אפשר לעשות 7 חודשים חסרים ו-5 מלאים שלא הקפידו שהמולד מאוחר ביום אחד היות שאנשים מניחים שהיה מולד ורק הם לא ראו, וכן ייתכן לעשות 8 חודשים חסרים בשנה שאחרי שנה מעוברת שהוסיפו בה חודש מלא, וסבר כדעת חכמים שתמיד מוסיפים לשנה מעוברת חודש מלא.

רב הונא הסביר את הסיפא של המשנה שלא נראה לחכמים לעשות יותר מ-8 חודשים מעוברים, משום שאם עושים 9 חודשים מלאים ורק 3 חודשים חסרים נמצא שראש השנה נקבע 3 ימים לאחר המולד שאין זה ראוי, אבל אפשר לעשות 7 חודשים מלאים שלא הקפידו על יום אחד שהמולד מקדים את ראש השנה, וייתכן לעשות 8 חודשים מלאים בשנה שאחרי שנה מעוברת שהוסיפו בה חודש חסר וסבר רב הונא כדעת רשב"ג שסבר שאפשר להוסיף לשנה מעוברת חודש חסר.

שמואל אמר שאין שנת לבנה פחותה מ352 ימים ולא יתירה על 356 ימים משום שסבר כרב הונא. בברייתא כתוב שהנודר נזירות כימות שנת חמה מונה 365, והנודר כימות

שנת הלבנה מונה 354 שכך הרגילות. מעשה שרבי עשה תשעה חודשים חסרים בשנה אחת ומצאו שהיה ראש השנה ביום המולד משום ששנה שעברה הייתה מעוברת והוסיפו חודש של 30 יום, ובאותה שנה הוסיפו 2 חודשים מלאים מעבר ל6 חודשים המלאים הרגילים, ומוכח שסבר כרב הונא.

בברייתא כתוב שחג השבועות תמיד חל באותו יום בשבוע שחל ט"ז ניסן שמניפים בו את מנחת העומר, ראש השנה תמיד חל באותו יום בשבוע שחל ט"ז ניסן או י"ז ניסן ששבועיים לאחר מכן הוא ל"א ניסן. והעמידה הגמ' כדעת אחרים שתמיד עושים חודש אחד מלא וחודש אחד חסר, ולכן בין כל חג בשנה הזאת לחג בשנה הבאה יש 4 ימים, חוץ משנה מעוברת שאם הוסיפו חודש חסר מאחר ב- 5 ימים, ואם הוסיפו חודש מלא מאחר ב- 6 ימים. ישנם מקרים מיוחדים שמוסיפים עוד יום ועושים עוד חודש מעובר בערך אחת ל3 שנים משום ה8 שעות הנוספות, ופעם ב30 שנה משום ה876 חלקים.